

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **G. J.**,
nar., státní příslušnost: Gruzie,
bytem v ČR;

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2023, č.j. OAM-1233/ZA-ZA11-ZA01-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12 – 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.
2. Žalobce uvádí, že mu fakticky nebylo rozhodnutí žalovaného doručeno, respektive že mu bylo doručeno fikcí. Rozhodnutí si vyzvedl v poslední den lhůty pro podání žaloby, proto neměl příležitost se blíže vyjádřit k námitkám, které má proti rozhodnutí. Žalobce namítá, že žalovaný vycházel ze starších informací týkajících se politické situace a dodržování

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

lidských práv v Gruzii. Dále se žalobce domnívá, že není potřeba, aby byl členem protivládní organizace. Podle žalobce se žalovaný dostatečně nezabýval osobou žalobce a vnitropolitickou situací v Gruzii, ke které žalobce uvádí, že v Gruzii žije početná ruská menšina, která ovlivňuje politiku země a v rámci které je mnoho fundamentálních islamistů, kteří propagují právo šaría, a že jsou ženy napadány z náboženských důvodů. Žalobce má za to, že je pobytem v Gruzii ohrožen na svém životě a zdraví. Žalobce navrhuje, aby soud výše uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Trvá na správnosti vydaného rozhodnutí, protože zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, a opatřil si potřebné podklady pro rozhodnutí. Podle žalovaného měl žalobce možnost sdělit vše, co považuje za podstatné. K námitce ohledně doručování rozhodnutí žalovaný uvádí, že žalobci bylo předvolání odesláno řádně a na adresu, kterou žalovanému oznámil, a proto rozhodnutí nabylo právní moci v den uvedený v předvolání. K námitce ohledně neaktuálních podkladů žalovaný konstatuje, že podklady pocházejí z období od 28. 11. 2022 do 12. 9. 2023 a o žádosti bylo rozhodnuto 24. 10. 2023, proto jsou podklady aktuální, relevantní a dostačující. Ohledně námítky týkající se nedostatečného posouzení osoby žalobce a vnitropolitické situace v Gruzii žalovaný uvádí, že se vypořádal se všemi skutečnostmi sdělenými žalobcem a své rozhodnutí podrobně zdůvodnil.
4. Z obsahu spisového materiálu, vyplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
5. K žádosti žalobce sdělil, že je gruzínské národnosti, dorozumí se gruzínsky a je svobodný, ale má družku, která je také z Gruzie a žádá o mezinárodní ochranu. Žadatel byl politicky aktivní, je příznivcem Saakashviliho, ale nikdy nebyl členem žádné politické strany. V Gruzii naposledy žil v ubytování pro studenty ve čtvrti Baagebi v městě Tbilisi. Do České republiky cestoval asi dne 16. 9. 2019 letecky do Prahy přes Kodaň. V České republice měl povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty od 1. 10. 2019 do 30. 9. 2021. Poté cestoval na Slovensko a do Polska s úmyslem legalizovat si pobyt, ale známí mu řekli, že to nelze zařídit oficiálně a neoficiální cestou si pobyt legalizovat nechtěl. Jedná se o jeho první žádost o mezinárodní ochranu. Je zdravý a má čistý trestní rejstřík. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu, aby zde legalizoval svůj pobyt, protože v Gruzii má dluhy, kvůli kterým přišel o byt a kvůli kterým mu bylo vyhrožováno a dvakrát se musel stěhovat. Dále uvedl, že kvůli politickým přesvědčením ztratil dvě práce.
6. Žalobce v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že se v Gruzii zadlužil kvůli půjčkám od banky i soukromých věřitelů, přičemž mu bylo ze strany soukromých věřitelů opakovaně vyhrožováno a byl několikrát napaden. Na policii nahlásil jen jeden incident, když nějaký muž vtrhl k němu do domu, ve kterém byla přítomna žalobcova družka, a policie dotyčnému muži zakázala přiblížit se na 10 metrů. Jiné incidenty nehlásil, protože věřitelé byli v právu a situace by se zhoršila. Od odjezdu z Gruzie ho soukromí věřitelé nekontaktovali. K problémům v zaměstnání uvedl, že on a jeho nadřízený byli jiného politického přesvědčení, pohádali se kvůli vysoce postavenému funkcionáři z Ruska a dostal výpověď. Další zaměstnavatel byl Rus, žalobce Rusko stále kritizoval a dostal výpověď. Ke svým politickým aktivitám sdělil, že se účastnil protivládních meetingů a na Facebook psal statusy a komentáře namířené proti vládě a Rusku, přičemž mu byl profil na Facebooku několikrát zablokován.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

7. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud vyšel v dané věci mj. z následujících ustanovení právních předpisů:
9. Podle § 12 zákona o azylu *se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
10. Podle § 14 zákona o azylu *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl z humanitárního důvodu.*
11. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu *se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
12. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu *se za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
13. Podle § 2 odst. 4 zákona o azylu *se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*
14. Podle § 2 odst. 6 zákona o azylu *se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*
15. Podle § 24 odst. 1 zákona o azylu *se písemnosti doručují účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany do vlastních rukou pouze do místa jeho hlášeného pobytu nebo žadateli o udělení mezinárodní ochrany za podmínek uvedených v odstavci 2 na adresu pro doručování, nedoručuje-li ministerstvo na místě nebo prostřednictvím datové schránky.*
16. Podle § 24 odst. 3 zákona o azylu *pokud nebyl účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany v místě doručení zastížen, doručovatel písemnost uloží v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo v azylovém zařízení, kde je účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, a účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany o tom vhodným způsobem*
Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do 10 dnů ode dne, kdy byla písemnost uložena, poslední den této lhůty je dnem doručení.

17. Podle § 24 odst. 2 zákona o azylu *nedostaví-li se účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany k převzetí rozhodnutí v den a čas ve výzvě uvedený, ač mu výzva byla doručena, je den k převzetí rozhodnutí ve výzvě uvedený považován za den, kdy je rozhodnutí doručeno.*
18. Žalobce namítá, že mu rozhodnutí nebylo řádně doručeno a že fakticky rozhodnutí obdržel až v den, který byl zároveň posledním dnem lhůty pro podání žaloby. K otázce doručování lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2003, č. j. 3 Azs 1/2003-56: *„Bylo-li rozhodnutí žalobci doručeno v souladu s ustanovením § 24a odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, tedy dnem, kdy se žadatel nedostavil k převzetí rozhodnutí, ačkoli mu výzva k tomu doručena byla, počíná běh lhůty pro podání žaloby dnem následujícím po tomto dni. Tvzení žalobce, že se mu rozhodnutí dostalo do faktické dispozice později, nemá pro běh lhůty význam a soud při posouzení včasnosti žaloby k takovému tvrzení nepřihledne.“* Dále je možné odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2019, č. j. 2 Azs 68/2018-60: *„K tomu, aby se o doručování zásilky dozvěděl včas, postačí, bude-li žadatel o azyl zhruba jednou za týden až deset dnů kontrolovat poštovní schránku v místě doručování. Za těchto podmínek je zcela přiměřené po něm požadovat, aby výše uvedené také činil. Nečiní-li tak a v místě, kam mu má být doručováno, nekontroluje došlou poštu, je zásadně k jeho tíži, pokud si zásilku z tohoto důvodu nevyzvedne, a uplynutím úložní doby bude zásilka doručena fikcí § 24 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.“*
19. Ze správního spisu vyplývá, že žalobci byla výzva k převzetí rozhodnutí řádně doručena na jím sdělenou adresu fikcí uplynutí lhůty k vyzvednutí zásilky. Žalobce si odeslanou výzvu nevyzvedl, proto poslední den lhůty k vyzvednutí je i dnem doručení podle § 24 odst. 3 zákona o azylu. Žalobce se nedostavil k převzetí rozhodnutí dne 16. 11. 2023, které tento den nabylo právní moci. Podle citované judikatury není nepřiměřené očekávat, aby si žadatel o mezinárodní ochranu každých sedm či deset dní kontroloval schránku na adrese, kterou oznámil, a tvrzení žalobce o tom, že se mu rozhodnutí do faktické dispozice dostalo až později, nemá vliv na běhy lhůt. V řízení dle s. ř. s. platí zásada koncentrace pro uplatnění žalobních bodů ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby, zde 1 měsíc od právní moci napadeného rozhodnutí (§ 32 zákona o azylu). Je tak nepřipustné jakékoliv doplnění nových žalobních bodů po zákonem stanovené lhůtě.
20. Žalobce dále namítá, že žalovaný při rozhodování vycházel ze starších informací týkajících se politické situace a dodržování základních lidských práv v Gruzii. K této otázce soud uvádí, že žalovaný si obstaral celkem pět zpráv týkajících se stavu v zemi, přičemž ani jedna nebyla v době rozhodování starší než jeden rok. Žalobce neuvedl žádnou konkrétní okolnost, která by svědčila o tom, že jsou tyto zprávy zastaralé. Soud neshledal pochybení žalovaného ohledně obstarání si podkladů pro rozhodnutí.
21. Dále žalobce namítá, že se žalovaný dostatečně nezabýval osobou žalobce, protože je bezúhonný a aktivně činný na sociálních sítích, kde vystupuje proti ruským národním a intervenčním zájmům. Žalovaný se však zabýval rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobce na str. 5 napadeného rozhodnutí a žalobcova bezúhonnost je zmíněna na str. 1 napadeného rozhodnutí. Žalovaný se dále podrobně věnoval žalobcově aktivitě na sociálních sítích na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí a soud se ztotožňuje se závěry žalovaného. Žalovaný uvedl, že žalobce není členem žádné politické strany, na což žalobce reagoval v žalobě, že se domnívá, že není potřeba, aby byl členem konkrétní protivládní organizace.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Tato podmínka se skutečně nenachází v § 12 – 14b zákona o azylu, žalovaný ji však správně zařadil do kontextu žalobcových politických aktivit. Žalovaný konstatoval, že nebylo prokázáno, že by byl žalobce za vyjadřování svých politických názorů jakkoli stíhán či potrestán. Dané žalobce ani netvrdí v žalobě. Soud podotýká, že diskuze v prostředí internetu mohou být vyhrocené nejen v Gruzii z důvodu anonymity jejich účastníků, přičemž se žalobce neobrátil na policii či jiný státní orgán, aby ohlásil výhrůžky namířené proti sobě z důvodu politických příspěvků na sociálních sítích. Žalobce neuvedl žádný přímý důsledek, které by měly jeho příspěvky na sociálních sítích. Co se týká jeho dvou výpovědí z práce, nejednalo se o důsledek žalobcovy aktivity na sociálních sítích, nýbrž byly výsledkem konfliktů s nadřízenými, jak žalobce sám uvedl v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Opět se nejedná o azylově relevantní újmu.

22. Podle žalobce se žalovaný dostatečně nezabýval vnitropolitickou situací v Gruzii, konkrétně ruskou menšinou, která ovlivňuje politickou situaci a život v zemi. Žalobce tvrdí, že řada Rusů žijících v Gruzii jsou fundamentální islamisté, propagují právo šaría a že jsou ženy napadány z náboženských důvodů. Žalobce během správního řízení nikdy neuvedl, že by v Gruzii měl jakékoli potíže týkající se náboženského vyznání svého nebo jiných osob, a argumentaci stavem ženských práv soud považuje za irelevantní. Co se týká vnitropolitické situace v Gruzii, žalovaný se této otázce důkladně věnoval na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí a soud s jeho závěry souhlasí.
23. Žalobce svou argumentaci zakončuje tím, že je pro něj pobyt v Gruzii vysoce rizikový a ohrožuje ho na životě a zdraví, aniž by v žalobě konkretizoval, z jakých událostí dovozuje takovou hrozbu. Pokud by se jednalo o důsledky jím ve správním řízení tvrzených dluhů v Gruzii, soud konstatuje, že podle § 2 odst. 6 zákona o azylu mohou být původcem pronásledování nebo vážné újmy i soukromé osoby, pokud stát není schopen nebo ochoten zajistit ochranu před jejich jednáním. Vyhrožování ze strany soukromých osob však nelze považovat za pronásledování, pokud politický systém dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003-36). Pro posouzení, zda je tato ochrana ze strany státu dostatečná, lze odkázat na pravidlo uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, podle kterého *„se má zpravidla za to, že ochrana je poskytována, jestliže stát, či strany nebo organizace ovládající stát učiní přiměřené kroky k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy, mimo jiné zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo způsobení vážné újmy, a žadatel má k této ochraně přístup.“* Žalovaný se tímto aspektem zabýval na str. 6 a 7, podle jím shromážděných zpráv o stavu Gruzie obecně v případech „klasického zločinu“, tedy i násilných trestných činů, postupuje policie v Gruzii bez problémů. Existuje rovněž ochrana obětí trestných činů a orgány, které mohou zasáhnout proti nečinnosti policie. Sám žalobce přiznal, že v jednom případě zavolal policii na vymahače, který mu vnikl do domu, a policie tomuto muži uložila zákaz přiblížení na 10 metrů. Soud konstatuje, že ochrana ze strany Gruzie je dostatečná, žalobce se však rozhodl ji s výjimkou jediného případu nevyužít. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004 *„pouhá nedůvěra občana ve státní instituce, zdůvodňovaná tvrzením, že nejsou schopny jej ochránit proti kriminálním živlům, nelze podřadit důvodům pro udělení azylu dle § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.“* V této souvislosti soud konstatuje, že podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb. je Gruzie považována za bezpečnou zemi původu, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie, přičemž žalobce pochází z Tbilisi.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

24. Navržený výsledek účastníka není důkazem, který by byl způsobilý prokázat relevantní okolnost, k tvrzení rozhodných okolností je určena žaloba. Soud proto nevyhověl návrhu na provedení důkazu výsledkem žalobce.
25. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 14. 3. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v.r.
soudce